

Quina seguretat volem per a Catalunya...

written by Eduard Vinyamata | 4 de juliol de 2016

El debat sobre si volem, o no, un exèrcit per la Catalunya independent és erroni de bon principi. Tothom vol viure en seguretat i, malgrat tot, un exèrcit no garanteix aquesta seguretat desitjada. La majoria d'exèrcits al llarg de la història han estat al servei de polítiques de conquesta, han servit per mantenir règims polítics autoritaris i han estat sempre al darrera de negocis bruts, d'actes bàrbars i de destrucció.

La defensa civil no violenta ha existit sempre i ha representat una altra manera d'entendre la seguretat. Podeu llegir el llibre "Mir" (pau en rus), un llibre col·lectiu sobre experiències d'aquesta mena. També vull destacar el [màster en col.laboració entre UNITAR](#) (Agència de Nacions Unides per la recerca i la formació, al qual podeu accedir a través d'Internet) i la Universitat Oberta de Catalunya, amb el títol "Conflictology" adreçat a comandaments militars, policials i dirigents d'ONG's Humanitàries que treballen sobre el terreny en conflictes armats. Aquest curs els ensenya a suplir l'ús de la força i les armes per estratègies i tàctiques no violentes efectives.

Existeix un error de principi que consisteix a creure que només la violència pot combatre i eliminar la violència i que, els exèrcits, son l'únic mètode de intervenció. La substitució de les armes tradicionals pel coneixement científic de la violència i dels conflictes (la Conflictologia) resulta molt més efectiu, ràpid i determinant per resoldre els conflictes armats reals i sobre el terreny.

El debat no és exèrcit sí o no, sinó sobre quina mena de seguretat i defensa volem. Avui per avui, els conceptes de seguretat i de defensa acaben resultant el mateix. Com a

resposta als atemptats de París, policia i exèrcit patrullaven els carrers de moltes ciutats franceses. Els atemptats terroristes què són, seguretat interna o defensa nacional?. Tanmateix, la seguretat ja no representa només una qüestió armada sinó que s'estén a moltes altres maneres d'amenaçar, perjudicar o destruir. L'ús d'Internet n'és un exemple, les guerres econòmiques, també. Noves formes de guerra obliguen a noves formes de resposta per garantir la seguretat.

L'objectiu de la independència, des del meu punt de vista, no consisteix en la proclamació de l'estat o de la república catalana sinó també en el disseny d'un país nou que respongui als reptes, les necessitats i els somnis, els avenços socials i científics dels catalans d'avui en dia. La creació d'una Agència Nacional de Seguretat com es proposa en l'esborrany de Constitució que es proposa des del grup "Constituïm" ha de garantir la seguretat dels ciutadans i de la república des del respecte pels valors que es consagren al text constitucional i amb la incorporació dels millors mètodes i recursos per aconseguir-ho. Tot i ser mortals, arcs, fletxes i llances no són les millors armes per la defensa. Les millors "armes" són la capacitat diplomàtica, la cooperació i els mètodes científics de combat no violent. El panorama actual de guerres, criminalitat i manca de respecte pels Drets Humans és la millor demostració que els sistemes tradicionals de seguretat funcionen malament.